

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 53/10 (ponovljeno suđenje)

Glavni pretres: 19.06.2013. godine

Izveštaj: Milimir Matović, posmatrač FHP-a

Svedok Blagoje Stankić

Bio je član operativnog štaba u Tuzli 1992. godine, ali nije imao nikakav pisani akt o tome. Od aprila meseca 1992. godine je često dežurao sa Ilijom Jurišićem, u stanici policije. Dežurstva je usmeno organizovao Meša Bajrić, komandir policije, i trajala su po 12 sati svaki dan, od 7:00 do 19:00. Svaki dan su sastavljani operativni izveštaji, koji su podnošeni komandiru policije. Iz medija je znao da vojska treba da se povuče sa teritorije Bosne i Hercegovine do 18.05.1992. godine. Na sastancima operativnog štaba nikada nije čuo da se planira napad na vojsku u Tuzli. Tog 15.05.1992. godine, u stanicu je došao Enver Delibegović sa još dva civilna lica. Rekao mu je da idu u kasarnu, da se dogovore oko primopredaje kasarne. U kasarni su se sastali sa potpukovnikom Miletom Dubajićem. Enver Delibegović je uveravao Mileta Dubajića da će vojska bezbedno izaći iz Tuzle. Mile Dubajić nije verovao, govorio je da ima informacije da će vojska biti napadnuta. Razgovor je bio mučan i težak. Enver Delibegović je predložio da i on bude u koloni, u vozilu sa Miletom Dubajićem, kao dodatno osiguranje. Mile Dubajić je prihvatio ovu sugestiju Envera Delibegovića. Svedok je predložio da u koloni budu i policijska vozila, što je prihvaćeno od svih prisutnih. On je otišao u stanicu policije, i izneo svoju ideju komandiru Meši Bajriću. Komandir mu je rekao da prihvata, i da povede sa sobom još jednog policajca, kojeg hoće. Na hodniku je svedok sreo Srećka Mitrovića, kome je rekao da uzme jedno policijsko vozilo i krene sa njim u kasarnu, radi pratnje kolone vojske. Kada su došli do kasarne, rekao je Mitroviću da on sa svojim vozilom bude na čelu kolone, i da se trudi da se kolona ne razvuče, kako bi što pre izašla. Koliko se seća, Mitrovićevo vozilo nije imalo radio-vezu, a imalo je rotaciono svetlo. Ispred kasarne je sreo zamenika komandira policije Muhameda Brkića. On je bio obučen u maskirnu uniformu, koju je i ranije nosio. Bio je u društvu njegovog pretpostavljenog, Mata Divkovića, komandira saobraćajne policije i člana operativnog štaba. Brkić ga je pitao šta on tu radi, ali mu on nije odgovorio, jer je dozvolu dobio od Meše Bajrića. Kolona je krenula, a vozilo koje je vozio Mitrović bilo je na čelu kolone. Jedan vojni oficir mu je rekao da se on sa svojim vozilom uključi u kolonu. Uključio se u sredinu kolone. Sa njim u vozilu je bio Jasmin Imamović. Na ulici je video dva policajca koji su mu mahali, i nisu mu delovali kao da su deo neke zasede. Kada je odmakao nekih 100-150 metara od kasarne, preko radio-veze u kolima čuo je kako Muhamed Brkić govori da je i zadnje vozilo napustilo kasarnu. Nakon nekoliko trenutaka je čuo nepoznat glas preko radio-veze, koji je rekao da se puca iz

zadnjih vozila, da ima mrtvih i ranjenih. Čovek koji je to rekao morao je znati policijske šifre, jer nije mogao drugačije da se obraća preko policijskih kanala. Na njegovom vozilu su bili spuštene prozori, i on nije čuo nikakvo pucanje. I Jasmin Imamović je konstatovao isto. Nakon toga je preko radio-veze čuo Iliju Jurišića, koji je rekao: "Na vatru odgovorite vatrom." Nakon toga, nepoznati glas je pitao Iliju Jurišića šta da rade, a Ilija Jurišić je rekao: "Valjda ćete da pucate." U tom trenutku on je već nekih 50 metara prošao Brčansku Maltu, a iza sebe je čuo pucanje iz oružja. U retrovizoru svog vozila video je jedno vojno vozilo, udaljeno nekih 500 metara od njegovih kola, koje je dejstvovalo. To vojno vozilo bilo je iza njegovog sve do Simin Hana, gde se on zaustavio, a ovo vozilo je nastavilo da se kreće prema Požarnici. Odatle je video gust crn dim iznad Brčanske Malte, a čuo je i detonacije. Nakon 15.05.1992. godine, većina Srba koji su bili policajci u Tuzli, ostali su u sastavu policije u Tuzli.

Fond za humanitarno pravo